

گزارش ۱۸ امور درمان خونریزی دئودنال السر با دوروش جراحی در حالت اورژانس

(۱) دکتر عبدالحسین صابر

خلاصه:

تا کنون بهترین روش معالجه جراحی پپتیک دئودنال السر شناخته نشده است. در این گزارش ۱۸ نفر بیمار، بطور تصادفی با دوروش جراحی دوختن زخم باضافه واگوتومی و درنائز V+O مورد مقایسه (Gastric Resection)GR ورزکسیون معده (Oversewing plus Vagotomy) همراه با برداشتن زخم مورد مقایسه قرار گرفتند.

نسبت های عود خونریزی بعداز عمل (Postoperative Bleeding Recurrence)، نشت دئودنال (Death) و مرگ (Duodenal Leakage) مورد مقایسه قرار گرفتند. از ۱۸ بیمار ۵۸ نفر باروش (V+O) و ۶۰ نفر باروش (GR) مورد عمل قرار گرفتند. عود خونریزی، نشت دئودنال و مرگ در روش (V+O) به ترتیب (۱۷٪) و (۳٪) و (۲۲٪) و در روش GR (۳٪) و (۲۳٪) بوده است. مجموع مرگ و میر در روش ۲۷ نفر که در روش V+O ۱۳۰ نفر و در روش GR تعداد ۱۴ نفر مشاهده شد ۱۵ نفر از ۲۷ نفر بعداز عمل فوت نمودند اما مرگ آنها ناشی از روش های جراحی نبوده بلکه مربوط به عوامل خطر ساز و بیماری های زمینه ای بوده است.

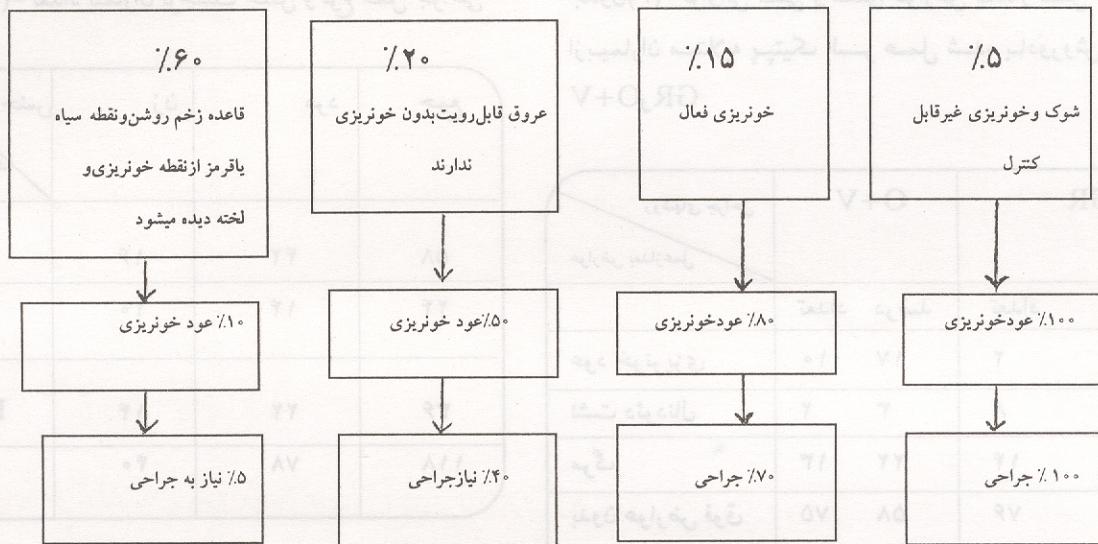
مقدمه:

و عوامل منعکد کننده خون، بطور چشمگیری Polidocanol در کنترل و درمان خونریزی موثر بوده اما درصدی از بیماران که با عود خونریزی و یاد ر حالت شوک همراه می باشند نیاز به دخالت جراحی دارند (جدول ۱). مطالعات گذشته نگر نشان میدهد، که کنترل خونریزی پپتیک دئودنال اول سر باروش V+O بعلت زمان عمل کوتاه و مرگ و میر کمتر بر روش GR ترجیح دارد اما گروهی دیگر معتقدند که کنترل خونریزی در روش GR قاطع تراست و مرگ و میر تقریباً مشابه یکدیگر است از این جهت روش GR را بکار میبرند.

با وجود استعمال فراوان از داروهای مهارکننده H₂ هیستامینی، در مجموع نسبت بستری شدن بیماران مبتلا به خونریزی با منشاء دئودنال السر تغییری حاصل نکرده بلکه تعداد این نوع از بیماران در افراد مسن افزایش یافته است، بطوریکه امروزه خونریزی دئودنال السر ۵ الی ۱۰ درصد مرگ های بیمارستانی را تشکیل میدهد.

در مانهای آندوسکپی از قبیل روش گرمائی، لیزر کواگولا سیون، قطع کردن شریان یا میله های کوترداریک قطبی و چند قطبی و تزریق اپی نفرين و

جدول ۱: ضرورت جراحی بر مبنای یافته های آندوسکوپی در خونریزی پیتیک و دئودنال السر

روش تحقیق:

گاسترودئودنال همراه با $O+V$ و بالاخره $O+V$ و تخلیه و GR برای بیماران بکار رفته است که دوروش آخر در این گزارش می باشد، این بیماران بدلا لیل زیر، تحت عمل جراحی با این دوروش قرار گرفتند.

روش های $O+V$ و تخلیه و GR اساسی ترین روش انتخاب جراحی در کنترول خونریزی پیتیک دئودنال السر می باشد. در روشن $O+V$ زمان عمل کوتاه، نشت دئودنال کمتر اما کنترل خونریزی یا عود خونریزی کمی بیشتر از روشن GR است.

در روشن GR زمان عمل طولانی، نشت بیشتر ولی کنترول خونریزی قاطع تر و عود خونریزی کمتر ولی مرگ و میر در هر روشن تقریباً مساوی است.

۵۸ نفر از بیماران باروش دوختن زخم و واگوتومی (O+V) همراه با تخلیه از نوع Heinec Mikulicz مورد عمل قرار گرفتند.

۶۰ نفر از بیماران مورد عمل جراحی GR قرار گرفتند که از این تعداد ۲۴ نفر بازسازی معده بشکل گاسترودئودنستومی (B1) و ۳۶ نفر گاسترورژنستومی (BII) انجام شده است (جدول ۲).

از بهمن ماه سال ۱۳۵۸ تا بهمن ماه سال ۱۳۷۱ (۱۴ سال) در بیمارستانهای رشت ۱۱۸ بیمار با خونریزی از السر دئودنال مورد عمل جراحی قرار گرفتند. تشخیص خونریزی با آندوسکوپی انجام شد و منشاء خونریزی از سطح خلفی بولب بوده و نوع خونریزی در هنگام پذیرش و بستری به اشکال زیر بوده است.

۱- بیماران با حالت شوک و فشارخون پائین که نیاز به انتقال بیش از چهار واحد خون داشتند و کنترول خونریزی با آندوسکوپی باموفقیت همراه نبود.

۲- دسته دوم بیمارانی که با خونریزی شدید همراه بودند و با انتقال خون، وضعیت همودینامیک پایدار پیدامی کردند.

۳- دسته ای سوم بیمارانی که خونریزی متناوب داشتند و هماتوکریت آنها کمتر از ۳۰ بوده است.

درمان جراحی:

روش های مختلفی از قبیل واگوتومی انتخابی High Selective Vagotomy (H.S.V) و حفظ اعصاب Letaryet همراه با دوختن زخم، لیگاسیون شریان

جدول (۳)- فراوانی نسبی و مطلق عوارض بعداز عمل در درگروه از بیماران مبتلا به پپتیک السر عمل شده با دوره جراحی

GR و O+V

GR	O+V	روشهای جراحی عوارض بعداز عمل
تعداد درصد	تعداد درصد	
۳	۲	۱۷ ۱۰ عود خونریزی
۱۳	۸	۳ ۲ نشت دئودنال
۲۳	۱۴	۲۲ ۱۳ مرگ
۶۱	۷۶	۵۸ ۷۵ بدون عوارض فوق
۱۰۰	۶۰	۱۰۰ ۵۸ جمع

مرگ و میر در درگروه تقریباً مشابه یکدیگر است اما نکته مهمی که باید توجه داشت اینست که درگروه O+V هشت بیمار بعلت عود خونریزی فوت نموده ولی درگروه GR چهار بیمار بعلت نشت فوت کردند.

بحث:

عمل GR همراه با برداشتن زخم روش قاطع تری در کنترل خونریزی از دئودنال السر، نسبت به روش دوختن GR زخم و واگوتومی است. بدلیل اینکه در روش GR با برداشتن زخم، شریانهای ارتباطی بالا السر بسته میشود ولی در روش O+V همه شاخهای ارتباطی السر از قبیل شاخه شریانی پانکراس افقی، شاخه شریانی گاستر واپی پلیویک راست (RGE) و شاخه شریانی پانکراتوس دئودنال (S.P.D) لیگاسیون انجام نشده این نکته تشریحی پس از بازکردن پیلور دوختن زخم بطور افقی نه طولی حائز اهمیت است. عود خونریزی در روش O+V که ۱۷٪ بوده مشابه عود خونریزی است که توسط سرولیتهای Mae در اسندریت (Mae, Hunt, Hunt, 1990) در سالهای ۱۹۹۳ و ۱۹۹۰ منتشر شده است. در این بررسی نشت دئودنال در روش O+V (۳٪) و

جدول (۲)- تعداد بیماران بر حسب جنس و نوع عمل جراحی

جنس	زن	مرد	جمع
روش جراحی			
O+V	۱۶	۴۲	۵۸
BI	۱۰	۱۴	۲۴
GR			
BII	۱۴	۲۲	۳۶
جمع	۴۰	۷۸	۱۱۸

نتایج:

نتایج دو روش به شرح زیر بوده است.

۱- عود خونریزیها: عود خونریزی در روش O+V ۱۰ نفر (۱۷٪) و در روش BI ۲ نفر (۳٪) بودند. از ۱۰ نفر که عود خونریزی باروش O+V داشتند ۴ نفر بطریق محافظه کارانه تحت درمان قرار گرفتند، که دو نفر بهبود یافته اما دونفر دیگر فوت کردند شش نفر با قیمانده از عود خونریزی در روش O+V مجدداً مورد عمل جراحی قرار گرفتند و روش O+V تبدیل به روش GR شد و این روش نیز با ۲ مرگ همراه بود. عود خونریزی درگروهی که بازسازی معده بشکل BI و BII انجام گرفته ۲ نفر (۳٪) بوده که هر دو بادرمان بهبود یافته و مرگی وجود نداشت.

۲- نشت (Leakage): در روش های BI و BII نشت استامپ دئودنوم بیشتر در BII تعداد ۸ نفر (۱۳٪) نسبت به روش O+V تعداد ۲ نفر (۳٪) دیده شده است.

۳- مرگ (Death): از ۱۱۸ بیمار که با دوره جراحی O+V و GR تحت عمل قرار گرفتند ۲۷ نفر فوت نمودند که از این تعداد ۱۳ نفر درگروه O+V و ۱۴ نفر درگروه GR قرار داشتند (جدول ۳).

فوت نمودند که ۵ مرگ در این گروه هیچگونه ارتباطی با روش عمل نداشته است.

در گروه GR تعداد ۱۴ نفر فوت کردند که از این افراد علت مرگ در ۴ نفر مربوط به روش GR بوده و در مابقی ربطی به روش بکار رفته نداشته است. علت اینکه در گروه GR مرگ دو برابر بوده یقیناً به جهت عوامل خطر ساز از قبیل افزایش سن که اغلب بایماریهایی از قبیل قلبی و دیابت همراه است و از طرف دیگر بیماران در شرایط شوک و انتقال خون بیش از چهار واحد بوده اند. همچنین افزایش زمان عمل میتواند در افزایش مرگ در روش GR موثر باشد از اینجهت پیشنهاد میگردد در بیمارانی که در حالت شوک و افزایش سن هستند از روش $V+O$ استفاده کنیم که با مرگ و میر کمتری همراه است اما در بیماران جوان که دارای همودینامیک پایدار هستند روش GR را بکار گیریم.

در روش GR (۱۳٪) بوده است که در منابع معتبر به ترتیب (۰.۶٪) و (۰.۲٪) قابل قبول می باشد . برای کاهش نشت که بیشتر در GR بطریق BII اتفاق میافتد بهتر است روش Y Roux en Y را انجام دهیم زیرا با این روش فشار داخلی قوس آوران کاسته شده و از نشت استامپ دئودنوم ۱۳۰+V جلوگیری میشود. از نظر مرگ و میر در گروه ۱۴ GR نفر (۲۲٪) و در گروه ۹۰ نفر (۲۳٪) میباشد در گزارش Schein Geceptor ارائه شده توسط درگزارش میزان مرگ و میر در ۹۰ نفر از بیمارانی که بعلت خونریزی دئودنال مورد عمل قرار گرفته اند ۲۲٪ میباشد

نتیجه نهایی :

نتایجی که از دور روش ارائه شده بدست می آید اینست که هر دو روش دارای مزای و معایب و محسنه است. در گروه $V+O$ تعداد ۸ بیمار بعلت عدد خونریزی و عمل

REFERENCES:

1-Millat B.,Hay G.M.,Ralleur P.,Emergency Surgical Treatment for Bleeding Doudenal Ulcer:Oversewing plus Vagotomy V. Gastric Resection ,World J. Surg., NO.17, 1993, P.568-574.

2- Cochran T.A.;Bleeding Peptic ULcer :Surgical therapy ,Gastroenterology Clinics North America, Vol.22,NO.4,1993,P.751 - 771.

3- Schiller et .al (1970),Allan & Dikes (1976),Dronfield et.al,(1979);Diseases of the Gastro-Intestinal Tract & Liver .

4- Collo J.P.;"Gastro -Intestinal Hemorrhage ",Cecil Text Book of Medicine 111 742,1994.

A Report of 118 Cases of Emergency Surgical Treatment for Duodenal Ulcer Bleeding : Oversewing plus Vagotomy and Gastric Resection .

Saber A., MD

ABSTRACT :

The best method for surgical treatment of typical duodenal ulcer has not been recognized . In this report, 118 patients were randomly selected and then studied by two surgical methods : (1)Oversewing plus vagotomy and drainage (O+V) and (2) Gastric Resection (GR) associated with the removal of the ulcer.

The ratios of postoperative bleeding recurrence, duodenal leakage and the mortality rate were compared .Out of 118 patients ,58 people were operated by O+V method and 60 people by GR method.The rate of bleeding recurrence,duodenal leak and death in the O+V were :17%,3% and 22% respectively ,compared with the corresponding rates in the GR method which were: 3%,13% and 23% respectively .The total mortality rate in both methods was 27(13 in O+V and 14 in GR).Of these 27 ,15 patients died postoperatively, but their death was not due to the surgical procedures. The cause of their death was related to the underlying and risk factors.